

[Hauch.]

organisationer om de retningslinjer, hvorefter man kan køre den videre opgavefordeling, sådan at forstå, at det er organisationernes fælles opfattelse, at mindstekommuneproblematikken, som har betydet så uhyre meget i diskussionen, bør udgå af denne diskussion, og det må være rent funktionelle hensyn, nemlig hensynet til befolkningens bedste betjening, den mindst mulige overlappning og den billigste administration med hensyn til arbejdskraft, som må være afgørende for, hvor man placerer opgaverne. I den forbindelse vil jeg gerne sige til hr. Holger Hansen, som nævnte det, at det, der foregik ved fælleshenvendelsen fra de kommunale organisationer til det sociale udvalg, der behandlede sygesikringsloven, var en bebud af, at der er mindre spænding og mindre uoverensstemmelse mellem de kommunale organisationer, end der har været tidligere, og denne linje vil, som det ærede medlem ønskede det, blive fortsat.

Inden jeg slutter, vil jeg gerne sige med hensyn til de ankemuligheder, som er så betydningsfulde i hele denne sags udvikling, og som arbejdsministeren har med i sin redegørelse, at vi fra de kommunale organisationer er rede til forhandling herom. Dette er et stort problem at få løst, og vi kan i de overvejelser, vi skal ind i, også overveje, om man skal gå til indførelse af forvaltningsdomstole her i Danmark, som man har set det andre steder.

Til slut vil jeg gerne pointere det, arbejdsministeren sagde i slutningen af sin redegørelse, at koordineringen af de fremtidige opgaveoverførsler vil komme til at ske gennem opgavefordelingsudvalget i samarbejde med de kommunale organisationer, og jeg vil gerne understrege dels organisationernes vilje til at deltage i dette arbejde, dels også meget stærkt understrege, at skal det lykkes for os at få opgaveoverførslerne gennemført, således som regeringen nu har lagt op til det i et dygtigt og godt oplæg, vil denne koordinerende eller styrende virksomhed fra opgavefordelingsudvalgets side under arbejdsministerens ledelse være noget aldeles fundamentalt. Ellers tror jeg ikke, det lykkes at få det gennemført på den rigtige måde.

Arbejdsministeren (*Lauge Dahlgaard*): Det har været en meget stilfærdig debat,

men, synes jeg, en meget nyttig debat, ikke nyttig i henseende til at få trukket op; hvor forskellige synspunkter man kan have vedrørende det vældige problemkompleks, der her foreligger, men snarere nyttig i henseende til at få slået fast, at der mellem det helt overvejende antal af partier her i tinget er om ikke enighed så dog et fælles grundlag for det videre arbejde med kommunal- og opgavefordelingsreformen. Det spiller naturligvis en helt afgørende rolle for opnåelsen af et vellykket resultat af arbejdet med disse ting, der strækker sig over en lang årrække, og som ikke lader megen lovgivning uberørt, at der kan være et sådant stort set fælles grundlag — om end som sagt ikke fuldstændig enighed — for i hvert fald folketingets fire største partier. Det stod mig lidt uklart, hvor socialistisk folkeparti befandt sig, men jeg opfattede egentlig hr. Poul Dams interessante bemærkninger derhen, at han i og for sig nærmest er enig i det grundlag, som også de fire øvrige større partier er inde på, men gerne ville slå nogle teser op på kirken i Worms. Det er altså gjort, og jeg har lyttet grundigt efter og er egentlig kommet til det resultat, at disse teser er nyttige at have i erindring. Men det havde i endnu højere grad været påkrævet at drage dem frem under den tidligere kommunestruktur. Det er måske også ønskeligt under den nuværende, men ikke helt så påkrævet, som det tidligere havde været.

Det er også af stor betydning, at de kommunale organisationer, som Amtsrådsforeningens formand her har fortalt, nærmer sig hinanden i synspunkter, i hvert fald hvad angår den praktiske håndtering af arbejdet med den videre opgavefordeling. Jeg synes, det er væsentligt at slå fast, at der altså synes i det store og hele at være enighed både i den kommunale verden, i folketinget og i regeringen om grundlaget for det videre arbejde på dette område. Denne enighed omfatter altså ikke mindst spørgsmålet om, at den kommunale struktur i det væsentlige ligger fast, præget, som den er, af primærkommuner og amtskommuner, altså en toleddet kommunestruktur. Det er naturligvis ikke sådan, at man ikke kan forestille sig, at to kommuner kan blive sammenlagt i de kommende år, men i det væsentlige ligger kommunestrukturen fast, og den toleddede kommunestruktur har fået